

C/ Nou del teatre, 16
17004 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.com
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

FLEE
País: Dinamarca, 2021
Direcció: Jonas Poher Rasmussen
Durada: 85 min
Gènere: documental d'animació
Idiomes: danès / anglès
Data d'estrena: 18/02/2022

Coratge, supervivència i resiliència

Josep, la història del dibuixant Josep Bartolí exiliat a França durant la Guerra Civil i confinat al camp de concentració d'Argelers, va ser una de les grans sorpreses del cinema europeu de fa un parell d'anys. Dirigida pel prestigiós ninotaire francès Aurel i amb producció del català Jordi Oliva, no només va reivindicar la figura de l'artista català sinó que va posar llum a unes de les pàgines més fosques de la història del segle XX. I ho va fer a través d'un gènere especialment difícil, el de l'animació adulta, posant *Josep* a l'alçada d'altres grans títols que han visualitzat, a través d'aquest gènere, conflictes contemporanis, com *Les orenetes de Kabul* (sobre l'Afganistan) o *Vals amb Bashir* (sobre la guerra del Líban), per posar dos dels referents més coneguts.

A *Flee*, el danès Jonas Poher Rasmussen ha fet una operació semblant, convertint el seu film en una de les sensacions de la temporada, sobretot per les històriques tres nominacions als Oscars. En una operació inaudita fins ara, la pel·lícula de Rasmussen ha acumulat candidatura de finalista en tres categories que semblaven excloents: millor pel·lícula internacional, millor documental i millor pel·lícula d'animació. Però què té *Flee* que la converteixi en una obra tan extraordinària i singular? D'on prové el secret de l'èxit unànim del seu pas pel circuit de festivals internacionals, en els que acumula 70 premis i més de 140 nominacions?

Flee explica una història verídica i commovedora, la d'Amin, un jove afganès que va fugir de la guerra de l'Afganistan a partir de l'arribada al poder dels talibans i després de múltiples dificultats va arribar als països nòrdics. Pel seu caràcter de refugiat, perseguit a més per la seva condició d'homosexual, la història d'Amin és un extraordinari relat de compromís, resiliència i supervivència. A partir d'aquest material real, Rasmussen va optar per l'opció de l'animació, que d'entrada no associem per res al gènere documental. I ho va fer essencialment per dues raons: d'entrada

per preservar la identitat d'Amin, que ara té una vida plenament normal a Dinamarca com a docent i està feliçment casat amb el seu company, i també per la dificultat material d'explicar amb imatges documentals el recorregut físic i emocional d'Amin durant pràcticament dues dècades. En aquest sentit, l'animació es converteix en una poderosa eina per visualitzar el dramàtic periple d'Amin i la seva família.

Jonas Poher Rasmussen desplega a *Flee* un enlluernador ventall de recursos audiovisuals. Si poques vegades podem dir amb certesa que una obra suposa un salt qualitatiu pel que fa al desenvolupament del llenguatge cinematogràfic, *Flee* seria un d'aquests casos, no només per la genuïtat de la combinació de gèneres sinó per l'habilitat i maduresa amb què ho fa. Possiblement, el millor del film sigui la capacitat per abastar registres molt diferents: des del fresc històric d'algunes de les pàgines més tràgiques de la història recent, fins a l'extrem oposat, en els moments en què desplega el costat més íntim i personal del personatge d'Amin. En aquest sentit, i com sembla voler dir-nos el cartell del film, la realitat és un microcosmos de circumstàncies i personatges que s'interrelacionen i que condicionen, a partir dels lligams que els connecten, el seu destí i la recerca de la seva identitat. *Flee* és una història bellíssima, majoritàriament colpidora, però també amb un missatge final esperançador, perquè el camí ple d'espines d'Amin acaba trobant el seu paradís somniat, encara que sigui a milers de quilòmetres del seu Afganistan natal.

Paco Vilallonga
Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona